

Rozwoju Regionalnego (EFRR) przyznanej na podstawie decyzji Komisji C(2000) 2349 z dnia 8 sierpnia 2000 r. zatwierdzającej program operacyjny POR Puglia na okres 2000–2006 w ramach celu nr 1 — Brak procedury ustnej — Artykuł 263 akapit czwarty TFUE — Brak bezpośredniego oddziaływania — Niedopuszczalność — Niewystarczające uzasadnienie

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Regione Puglia zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Włoska ponosi własne koszty.

(¹) Dz.U. C 25 z 28.1.2012

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 11 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Bacău — Rumunia) — Elena Luca przeciwko Casa de Asigurări de Sănătate Bacău

(Sprawa C-430/12) (¹)

(Artykuł 99 regulaminu postępowania — Zabezpieczenie społeczne — Swoboda świadczenia usług — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuł 22 — Ubezpieczenie zdrowotne — Szpitalne świadczenia zdrowotne udzielane w innym państwie członkowskim — Uprzednie zezwolenie — Kwota refundowana osobie objętej ubezpieczeniem społecznym)

(2013/C 304/04)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Bacău

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Elena Luca

Strona pozwana: Casa de Asigurări de Sănătate Bacău

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Curtea de Apel Bacău — Wykładnia art. 56 TFUE oraz art. 22 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2) w brzmieniu zmienionym — Krajowe przepisy wymagające uprzedniego uzyskania zezwolenia w celu refundacji całkowitej kwoty kosztów świadczeń zdrowotnych udzielanych za granicą — Ustalenie kwoty refundacji kosztów poniesionych w innym państwie członkowskim, bez uprzedniego uzyskania zezwolenia, według kryteriów państwa ubezpieczenia

Sentencja

Artykuł 49 WE i art. 22 oraz art. 22 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 592/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r., zasadniczo nie stoją na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego uzależniającym całkowite pokrycie kosztów szpitalnych świadczeń zdrowotnych udzielanych w innym państwie członkowskim od uzyskania uprzedniego zezwolenia. Powyższe uregulowania stoją natomiast na przeszkodzie tym przepisom interpretowanym w ten sposób, iż wykluczają one we wszystkich wypadkach całkowite pokrycie przez właściwą instytucję kosztów takich świadczeń zdrowotnych udzielanych bez uprzedniego zezwolenia.

Jeżeli odmowa refundacji szpitalnych świadczeń zdrowotnych udzielanych w innym państwie członkowskim i opłaconych przez osobę objętą ubezpieczeniem społecznym, jedynie z powodu braku uprzedniego zezwolenia, w świetle szczególnych okoliczności, nie jest uzasadniona, rzezczone świadczenia zdrowotne muszą zostać zrefundowane wspomnianej osobie przez właściwą instytucję do wysokości kwoty określonej w przepisach tego państwa członkowskiego. Jeżeli kwota ta jest niższa od kwoty jaka byłaby wynikiem zastosowania przepisów obowiązujących w państwie członkowskim zamieszkania w wypadku hospitalizacji w tym państwie, właściwa instytucja musi ponadto przyznać uzupełniającą refundację odpowiadającą różnicy pomiędzy tymi dwiema kwotami w granicach rzeczywiście poniesionych kosztów.

Jeżeli odmowa taka jest uzasadniona, osoba objęta ubezpieczeniem społecznym może żądać na podstawie art. 49 WE refundacji szpitalnych świadczeń zdrowotnych jedynie do wysokości kwot gwarantowanych przez system ubezpieczenia zdrowotnego, do którego należy.

(¹) Dz.U. C 399 z 22.12.2012.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 4 lipca 2013 r. — Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE przeciwko Komisji Europejskiej, Delegaturze Unii Europejskiej w Turcji, Central Finance & Contracts Unit (CFCU)

(Sprawa C-520/12 P) (¹)

(Odwołanie — Instrument pomocy przedakcesyjnej — Zamówienie publiczne — Projekt dotyczący rozszerzenia europejskiej sieci centrów biznesu w Turcji — Decyzja o nieprzyznaniu realizacji projektu — Żądanie naprawienia podnoszonych szkód — Decyzja krajowa — Brak zaangażowania organu Unii)

(2013/C 304/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE (przedstawiciel: adwokat A. Krystallidis)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Aresu i F. Erlbacher, pełnomocnicy), Delegatura Unii Europejskiej w Turcji, Central Finance & Contracts Unit (CFCU)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 13 września 2012 r. w sprawie T-369/11 Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon AE przeciwko Komisji Europejskiej, Central Finance & Contracts Unit (CFCU) i Delegaturze Unii Europejskiej w Turcji, którym to postanowieniem Sąd oddalił skargę o odszkodowanie mającą na celu naprawienie szkody poniesionej przez wnoszącą odwołanie zgodnie z jej twierdzeniem wskutek decyzji Delegatury Unii Europejskiej w Turcji o nieudzieleniu wnoszącej odwołanie zamówienia na realizację projektu „Enlargement of the European Turkish Business Centers Network to Sivas, Antakya, Batman and Van” (Europe Aid/128621/D/SET/TR) — Niedopuszczalność — Brak właściwości

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje w części odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne, a w części oddalone jako oczywiście bezzasadne.*
- 2) *Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon AE zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 20 czerwca 2013 r. — Almos Agrárkülkereskedelmi Kft. przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Sprawa C-337/13)

(2013/C 304/06)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Almos Agrárkülkereskedelmi Kft.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 77 ust. 1 i 2 általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (węgierskiej ustawy o podatku VAT) w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2010 r. są zgodne z art. 90 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE (dyrektywy VAT) (¹)? Konkretnie, czy węgierska ustawa o VAT przejmuje wszystkie wypadki obniżenia podstawy opodatkowania ustanowione w rzeczonym art. 90 ust. 1?
- 2) W razie odpowiedzi przeczącej, czy w sytuacji gdy po wykonaniu transakcji podatnik nie otrzymał odpowiadającego jej wynagrodzenia, może on, w braku uregulowania

krajowego, domagać się obniżenia podstawy opodatkowania w oparciu o zasady neutralności podatkowej i proporcjonalności oraz w świetle przepisu art. 90 ust. 1 dyrektywy w sprawie podatku VAT?

- 3) Jeżeli art. 90 ust. 1 dyrektywy w sprawie podatku VAT jest bezpośrednio skuteczny, to w jakich warunkach (podatnik) może uzyskać obniżenie podstawy opodatkowania? Czy wystarczające jest wystawienie faktury korygującej i wysłanie jej nabywcy, czy też konieczne jest wykazanie, iż odzyskał on własność towarów lub ich posiadanie?
- 4) W wypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie trzecie, czy prawo wspólnotowe nakłada na państwo członkowskie obowiązek naprawienia szkody, którą podatnik poniósł w wskutek uchybienia przez to państwo obowiązkowi harmonizacji, co pozbawiło go możliwości skorzystania z obniżenia podstawy opodatkowania?
- 5) Czy art. 90 ust. 2 (dyrektywy VAT) należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie mają możliwość nieprzyznawania obniżenia podstawy opodatkowania w przypadku całkowitego lub częściowego braku płatności? Jeżeli tak, to czy zakaz obniżania powinien być wyraźnie sformułowany w ustawodawstwie państwa członkowskiego, czy też milczenie ustawy ma ten sam skutek prawny?

(¹) Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 8 lipca 2013 r. — UPC Magyarország kft przeciwko Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

(Sprawa C-388/13)

(2013/C 304/07)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UPC Magyarország kft.

Strona pozwana: Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych) (¹) (...) należy interpretować w ten sposób, że w przypadku wprowadzających w błąd praktyk handlowych w rozumieniu art. 5 ust. 4 tej dyrektywy nie jest dopuszczalne oddzielne badanie kryteriów, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. a) tej dyrektywy?